

θείος

θείος, -α, -ο, επίθ. [<αρχ. θειος], ο θείος, ο θεϊκός·

- η θεία δικαιοσύνη, βλ. λ. δικαιοσύνη

- η Θεία Δίκη, βλ. λ. δίκη·

- η Θεία Κοινωνία, βλ. λ. κοινωνία·

- η Θεία Μετάληψη, βλ. λ. μετάληψη·

- η Θεία Πρόνοια, βλ. λ. πρόνοια·

- η θεία τιμωρία, βλ. λ. [τιμωρία](#)·

- η Θεία Χάρη ή Θεία Χάρις, βλ. λ. χάρη·

- θείο δώρο, βλ. λ. δώρο·

- ο θείος λόγος, βλ. λ. λόγος·

- ο θείος νόμος, βλ. λ. νόμος·

- το θείο βρέφος, βλ. λ. βρέφος·

- Το Θείο Δράμα, βλ. λ. [δράμα](#)·

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας